

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

เงินช่วยโลกมีใช้อย่างเขียม ๆ

(รพ.ท่าคันโท จ.กาฬสินธุ์ มาขอเครื่องเอ็กซเรย์ฟันและตู้ดูฟิล์ม) รพ.นี้ยังไม่เคยให้ เอา ให้ทั้งสองเลย แล้วกำชับเอาไว้ส่งทางหมอของเราให้ส่งได้เลย ตู้ดูฟิล์มและเครื่องเอ็กซเรย์ฟัน เมื่อวานนี้เราเข้าไป รพ.โนนสะอาด เพราะรับใช้ตลอดเลย รพ.โนนสะอาดนี้ เรียกกันติดปากว่าหมออ้วน เขารู้กันทั้งโลกหมออ้วนนะ เป็นผู้รับใช้ทางวัดนี้ตลอด ไม่ว่าจะส่งเครื่องมือแพทย์ไปโรงพยาบาลอะไร ๆ หมอนี้เป็นคนสั่งอย่างนั้น ๆ แล้วเป็นความสะดวก เพราะหมอเป็นคนสั่งเอง เมื่อวานนี้เลยไป ธรรมดาเราไปมันเหมือนพ่อแม่ไปที่ไหนมาลูกคอยทาง พ่อเห็นพ่อแม่มาลูกกุมเลย ได้ขนมชิ้นหนึ่งใส่มือ ลูกก็ดีใจใช้ไหม อันนี้เราเป็นลักษณะนั้นแหละ ไปที่ไหนแบบเดียวกันไม่เคยไปมือเปล่า

อย่างเมื่อวานนี้น่าจะตรงไปโรงพยาบาลนี้เลย ที่ไปถามเรื่องความบกพร่องอะไร โรงพยาบาลนี้นะ เราถามทั้งหมดเลย ตั้งใจจะสงเคราะห์นะนั่น ตั้งหน้าไปเลย ไปนี้ไม่มีอะไรไปให้ เลยโดดไปทางเขาสวนกว้างไปหาซื้อขนม อาหารสดอะไร ๆ แล้วค่อยย้อนกลับมาโรงพยาบาล อย่างนั้นนะ มากี่เข้าไปเลย ไปถามไถ่อะไร ๆ ก็ยังรู้สึกว่าได้อยู่ ตกงกก็เลยไม่ได้ช่วยอะไรแหละ เราก็มีแต่เปิดทางให้เพราะเปิดทางเราเปิดตลอดอยู่แล้ว เมื่อวานนี้เข้าอีก หากว่ามีอะไรจำเป็นก็ให้บอกไปเลย เพราะโรงพยาบาลนี้เป็นโรงพยาบาลที่รับใช้ทางวัดมาตลอด ส่วนสงเคราะห์ก็สงเคราะห์เหมือนโรงพยาบาลอื่น ที่จำเป็นอะไรก็สงเคราะห์อย่างนั้นทั่ว ๆ ไปเหมือนกัน

เป็นเวลานานแล้วเรายังไม่ได้เข้ามาโรงพยาบาลนี้ วันนี้ตั้งใจมาถาม เราบอกตรง ๆ เลย ถามเครื่องไม้เครื่องมือพอเป็นพอไป สุดท้ายก็ถามเรื่องรถก็ว่ามี เพราะรถเราก็เคยให้สองคัน ออกจากนั้นถึงได้กลับมา เมื่อวานนี้เอาเวลาพิเศษไปต่างหาก ตั้งหน้าไปเป็นพิเศษ ออกจากนี้ไปเยี่ยมวัดใหม่กกดสะทอน ไปพักอยู่นั้นชั่วระยะ พอสมควรแล้ว ออกจากนั้นก็พุ่งนุ่นเลยเขาสวนกว้าง ย้อนกลับมาโรงพยาบาลโนนสะอาด ถึงกลับมาวัด เมื่อวานนี้ เวลานั้นรถกำลังสั่งอยู่สองคันพร้อมกันนะ แอมบูแลนซ์ด้วยกัน บ้านแท่นแล้วก็ภูเรือ แล้วเอ็กซเรย์ของสหัชชนธ์ ที่กำลังสั่งเวลานี้

เวลานี้เงินเหล่านี้ที่ช่วยโลกรู้สึกที่เราใช้อย่างเขียม ๆ นะ เงินก็มีอย่างเขียม ๆ นั้นแหละ ถ้าเงินมากมายนั้นก็เหมือนกัน ทางนี้มันเตรียมมากอยู่แล้ว ต้องใช้ด้วยความจำเป็นอย่างนี้ เพราะห่วงหน้าห่วงหลัง เงินสดนี้เราพูดที่แรกตั้งแต่ต้นเลยบอกว่าจะไม่นำเข้าคลังหลวง จะนำออกช่วยชาติทั้งหมดเงินจำนวนนี้ ที่ประกาศให้ทราบในเบื้องต้น คือทองคำ ดอลลาร์นั้นจะเข้าคลังหลวงล้วน ๆ ไม่แยกไปที่ไหนเลย ส่วนเงิน

สดทั้งหมดที่แรกเราจะออกช่วยชาติกึ่งก้านสาขาของประเทศไทยเรา ไม่ว่าที่ไหนเป็นความจำเป็นเราจะช่วยให้ทั่วถึงไปหมด

ครั้นทำไป ๆ เรื่องความห่วงใยในทองคำนี้มันมีอยู่ภายในใจ ถึงจะประกาศว่าเอาเงินอันนี้ออกไปทั้งหมดก็ตาม นี่เป็นเรื่องที่เราประกาศ เราเอาออกทั้งหมดก็ได้ เพราะเราพูดอย่างนั้นแล้ว ส่วนที่เราจะแยกไปไหนนั้นเป็นกรณีพิเศษของเรา อันนี้เราไว้ในใจของเราเราไม่พูด เราจะแยกแยะเงินจำนวนนี้ไปไหนอีกเพื่อประโยชน์แก่ชาติของเราเราไม่พูด พูดแต่ส่วนรวมเลยว่าจะเอาออกช่วยชาติทั้งหมด ครั้นทำไป ๆ ทองคำเรานั้นก็ติดหัวใจ ๆ สุดท้ายจึงได้แยกเงินจำนวนที่ว่าจะช่วยชาติทั้งหมดนี้ออกมา ๘๐๖ ล้าน นี่ตายตัวแล้วนะ นี่จะเอาซื้อทองคำดั่งที่เคยพูดแล้ว ส่วนเหลือจากนั้นประมาณสัก ๔๐-๕๐ ล้านเราก็ไม่ได้ไปดู

คือดูก็ดูบัญชีเรานั้นแหละ ใครจะมายุ่งกับเรา ถ้าดูก็ดูบัญชีเราเอง เราเลยไม่ทราบว่ามีจำนวนเท่าไร ๆ เวลาต้องการก็จับบัญชีมาเปิด จะส่งจ่ายเท่าไรเราก็ส่งจ่ายเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นเราจึงตายใจในสมบัติทั้งหมดที่เราเป็นผู้ควบคุม บริสุทธิเต็มที ๆ จะดูไม่ดู จำได้ไม่ได้ก็ตาม หลีกตายตัวคือบัญชีมีอยู่นั้นแล้ว เราจะจ่ายเท่าไรเราก็จ่ายได้ เพราะฉะนั้นถึงว่ายังเหลืออยู่ ๔๐-๕๐ ล้าน ไม่ทราบมันขึ้นหรือมันลง ส่วนลงนั้นไม่ค่อยมี ถ้าจำเป็นจริง ๆ เราถึงจะถอน เช่น ช่วยส่วนรวม ออกช่วยชาติส่วนรวมใหญ่ อย่างนี้นะเราถอนออกไป นอกจากนั้นส่วนอื่นเราไม่ถอนง่าย ๆ นะ

เราจะเอาเงินจำนวนที่เราเคยปฏิบัติมาอยู่แล้วเป็นพื้นฐานของวัดเลยว่า บัญชีของวัดป่าบ้านตาด อันนี้เราช่วยมาตลอดเลย ส่วนมากจึงเอาแต่บัญชีนี้ออกตลอด ๆ หากจำเป็นจริง ๆ ที่จะแยกไปหาบัญชีที่ว่าโครงการช่วยชาติ เราถึงจะแยกด้วยความจำเป็นจริง ๆ อย่างนี้นะ ทั้ง ๆ ที่ช่วยชาติเหมือนกันกับอันนี้แหละ แต่เราก็ต้องระมัดระวังเพื่อให้ผลได้มีมาก ผลเสียเรียกว่าจะไม่ให้มี ด้วยความคิดของเราผิดพลาดไปอย่างนี้ เราพยายามจะไม่ให้มี จ่ายไปมากน้อยเพียงไรให้เป็นที่ถูกใจ ๆ อย่างนี้ตลอดมานะ

เวลานี้เงินทางบัญชีของเราก็รู้สึกรว่ร่อยหรอลง ไม่ค่อยจะมีใครส่งเข้ามาในบัญชีต่าง ๆ ที่เปิดบัญชีไว้เรียบร้อยแล้ว หรือคิดว่าเวลานี้เมืองไทยสมบูรณ์เต็มที่แล้ว ไม่มี ความจำเป็นที่จะช่วยชาติบ้านเมือง เพราะฉะนั้นเงินแม่สักบาทหนึ่งอย่างนี้ ก็ไม่จำเป็นจะต้องหนุนเข้าบัญชีเพื่อช่วยชาติ ช่วยพุงเจ้าของตึกว่า มันอาจคิดอย่างนั้นก็ได้นะ วันนี้จึงตีพุงคนบ้าง บาทหนึ่งอย่างนี้ออมาสองสตางค์ก็ยังดีนะ ตีพุงปี่วะเลย พุงนี้มันกินหมดทั้งบาทยังงี้ ชาติไม่ได้กินสักบาทสักสตางค์ เอามาให้ชาติสองสตางค์ ตีพุงปี่วะแล้วก็คว่ำเอาเงินมาสองสตางค์ ๙๘ สตางค์ให้พุงเขาเสีย ที่นี้เที่ยวหาตีพุงคนนะ ตีพุง

สตางค์ไม่เอามาก ออกจากนี้ให้ไปประกาศทางวิทยุว่าพุงหนึ่งเอาเพียง ๒ สตางค์ ๖๒ ล้านพุงนี้ได้ก็บาทให้ทางวิทยุเขาวินิจฉัยอีกทีหนึ่งก็ได้เนะ เราคิดเพียงพุงหนึ่ง ๒ สตางค์เท่านั้น ๒ สตางค์นี้จะเอาเข้าพุงหลวงพุงของชาติ ส่วน ๙๘ สตางค์ให้พุงเจ้าของเอง เราจะไปหาตีเอาอย่างนี้ไม่เอามาก ตีได้ ๒ สตางค์ก็เอา ถ้าไม่ตีไม่ได้เลยจะว่าไง ต้องตี ถ้าตีมากเดี๋ยวพุงมันแตก มันลำบากนะไม่ทราบจะตีแบบไหน ก็เราตีเอา ไม่ได้ตีจะให้ขาดทุนใช้ไหม

หนุ่กันไปเรื่อย ๆ อย่าถอยหลังนะ หนุ่เรื่อย ใครมีมากน้อยเพียงไร เอา แบ่งเพื่อชาติของเรา ๆ ไปเรื่อย ๆ อย่างนี้แหละ ไม่ว่าจะทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ได้เท่าไรไม่ว่า ฝนตกทีละหยดละหยาดตกไม่หยุดไม่ถอย ท้องฟ้ามหาสมุทรเต็มด้วยน้ำทีละหยดละหยาด ไม่ได้เต็มด้วยฝนตกมาเม็ดหนึ่งเท่าลูกมะพร้าวหรือเท่าตุ่มเท่าไหไม่เคยมีนะ อันนี้ก็เหมือนกันให้ช่วย ให้เหนียวแน่นมั่นคงต่อชาติของเรา ไม่เหนียวแน่นมั่นคงไม่ได้ อย่าเหลาะแหละนะ ถ้าเหลาะแหละไม่ดีเลย

หัวหน้านี้ก็พูดจริง ๆ เราไม่เหลาะแหละว่างั้นเลย เอาจริงเอาจังทุกอย่างเพื่อชาติบ้านเมืองเต็มสัดเต็มส่วน ที่นี้ทางบ้านเมืองเขา เวลานี้หลายคนก็รู้สึกว่าเขาจริง เอาจริงมากเข้ากันได้กับหลักธรรม อุบายวิธีการที่ออกแง่ไหนมุมใดทางนี้จะสอดแทรกสังเกตฟัง มันขัดต่ออรรถต่อธรรมตรงไหน คือธรรมเป็นความถูกต้องดีงามราบรื่นตลอดนะ ถ้าดำเนินทางโลกก็ให้ดำเนินไปแถวของธรรม ๆ อย่าปลิกอย่าแฉะอย่าขัดอย่าขวางธรรม แล้วจะไม่ขัดขวางชาติของเรา ทำลายชาติของเรา จะเป็นไปเพื่อความราบรื่นดีงาม เพราะฉะนั้นทั้งสองฝ่ายนี้ต้องดำเนินไปตาม ๆ กัน แล้วบ้านเมืองของเราจะค่อยขึ้นเป็นลำดับลำดับ

ไม่ตั้งอกตั้งใจจริง ๆ แบบเฉื่อยชาไม่ได้เนะ ที่เป็นมานี้แบบเฉื่อยชา ใครทำอะไร ๆ ก็ไม่สนใจ ๆ สุดท้ายจะหมดเนื้อหมดตัว หมดทั้งชาติไทยของเรา นี้เพราะความเฉื่อยชาของเรา เวลานี้ตั้งหน้าปฏิบัติตัวเองเพื่อรักษาสมบัติชาติไทยของเรา และบำรุงให้เป็นที่ไปด้วยความราบรื่นดีงาม จึงขอให้ทุก ๆ คนมีความอุตสาหะพยายาม มีมากมีน้อยหนุ่เข้าไป ๆ แล้วจะค่อยดีขึ้นเรื่อย ๆ คิดดูซิทองคำเวลานี้ก็ได้ ๒ ตันกว่าแล้วทองคำตั้งแต่เริ่มต้นที่เราปรับราคาจากพี่น้องทั้งหลายมาจนกระทั่งบัดนี้ ปัจจุบันคือเมื่อวานนี้ วันนี่ยังไม่นับ รวมตั้งแต่เบื้องต้นที่พี่น้องชาวไทยเราปรับราคาทองคำมานั้นได้ ๒,๔๘๐ กิโลแล้ว เท่ากับ ๒ ตัน ๔๘๐ กิโล ดอลลาร์เข้า ๕ ล้านกว่าแล้ว ส่วนเงินสดก็อย่างที่วานี้แหละ เข้าเรื่อย ๆ อย่างนี้ เข้าเรื่อย ๆ

ธรรมลี ถ้าผาแดง มาอีกแล้วได้ทองคำ ๑ กิโล ๗ บาท ๕๐ สตางค์ แล้วก็ใช้ ๒๖,๔๐๐ บาท เห็นมาเรื่อย ๆ ธรรมลีมาเรื่อย ๆ หลวงปู่สี กุศลธโร แปลว่า ผู้ทรงไว้

ซึ่งความโง่สุดยอด ต้องแปลอย่างนั้นซึ่งเขาเรียกว่าแปลทับศัพท์ แปลสวนหมัด ถ้าแปลไปตามหมัดก็แปลว่า ผู้ทรงไว้ซึ่งความฉลาด (สาธุ) ถ้าไปแถวเดียวกันเลยมันจะไม่ได้คิด มันต้องมีหมัดสวนมีศอกกลับ จึงต้องแปลว่าผู้ทรงไว้ซึ่งความโง่สุดยอด นี่เห็นไหมล่ะมาแล้ว ๑ กิโลแล้ว หลวงตาบัวมีแต่вок ๆ ไม่ได้สักหนึ่งสตางค์เลย มีแต่คนนั้นให้คนนี่ให้เอามาหมดเลย เจ้าของไม่ได้ให้เลย

สรุปทองคำที่ได้เมื่อวานนี้วันที่ ๕ นั้น ทองคำได้ ๒ บาท ๕๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓๖๓ ดอลลาร์ ได้เรื่อย ๆ อย่างนี้ สามร้อยสี่ร้อยเข้าไปก็ถึงพัน ทองคำได้เวลานี้ทั้งหมด ๒,๔๘๐ กิโล หนุนขึ้นเรื่อย ๆ นะชาติไทยเราอย่าอ่อน พี่น้องทั้งหลายอย่าได้อ่อน ให้ฟังเสียงธรรม ฟังเสียงกิเลสฟังเสียงเราฟังมานานแล้ว พาเจ้าของล้มเหลว ๆ จะล้มจมทั้งชาติเรื่องของกิเลส ถ้าเรื่องของธรรมจะฟื้นฟูขึ้นไปทั้งตัวเองและชาติไทยของเราโดยไม่สงสัยเหมือนกัน จึงเอาธรรมเข้ามาเป็นทางเดินหนุนเรานะ

เรานี้คิดเต็มกำลังแหละสำหรับพี่น้องชาวไทยเรา สำหรับเราเองเราไม่ได้คิดเราบอกอย่างนั้นเลย เราคิดตั้งแต่เรื่องของโลกของชาติไทยเรา เรื่องของเราเราไม่ได้คิดเราบอกแล้วว่าเราพอทุกอย่างแล้ว ไม่เอาอะไรแล้ว หมัดในแดนสมมุตินี้เท่าเม็ดหินเม็ดทราย ไม่เข้ามาผ่านหรือเข้ามาติดหัวใจเราได้เลย เรียกว่าสลัดกันออกโดยสิ้นเชิงโดยหลักธรรมชาติเรียบร้อยแล้ว ที่นี้ก็ป็นห่วงพี่น้องชาวไทยเรา เสียงจึงดังลั่นอยู่ทุกวัน ๆ ดุนั้นดุนี้อยู่อย่างนั้นก็เพื่อพี่น้องทั้งหลายนั่นเอง สำหรับเราเองเราไม่มีปัญหาอะไร อดีตเราก็หมดแล้ว เคยเป็นมาเท่าไรตายมากี่ภพกี่ชาติมากี่กัปก็กลับ เป็นสัตว์ประเภทใด ๆ ขึ้นสูงลงต่ำสำหรับคนหนึ่ง ๆ มีจำนวนนับไม่ได้เลย แต่ละคน ๆ นับไม่ได้

ชั้นสวรรค์ชั้นพรหม ตกนรกอเวจี เป็นเปรตเป็นผีเป็นสัตว์ประเภทต่าง ๆ จากจิตวิญญาณดวงเดียวที่ไม่เคยตายนี้มีจำนวนเท่าไร นับไม่ได้นะ นี่คือหลักความจริงไม่มีใครลบได้ เป็นหลักธรรมชาติมาดั้งเดิมของวัฏจักรที่มันบีบ เช่น ให้สัตว์หมุนเวียนเปลี่ยนแปลงอยู่อย่างนี้ตลอดมา ถ้าไม่มีธรรมเข้าสกัดกั้นแล้ว ทางของวัฏฏะนี้จะ เป็นขอบดิ่ง หมุนไปเวียนมาของเก่า ๆ อยู่ยั้ง แต่ขอบดิ่งมันอยู่ที่เก่านะ ส่วนขอบวัฏจักรนี้มันลงด้วยขึ้นด้วย มีความทุกข์มากน้อย ความสุขมากน้อยเหมือนกัน มันสับปนอยู่ในขอบดิ่งคือวัฏจักรนี้ ถ้าไม่มีธรรมเข้าไปสกัดขอบดิ่งออกแล้ว มันจะหมุนของมันตลอดไป ด้วยเหตุนี้ธรรมกับโลกจึงเป็นความจำเป็นเสมอกัน

ดังที่เคยอธิบายให้ฟังแล้ว เหมือนเราเดินตามทางสายกลางหรือเดินกลางแม่น้ำว่างั้นเถอะ เดินตามลำแม่น้ำ ฟังนี้เป็นฟังธรรม ฟังนี้เป็นฟังกิเลส กิเลสเป็นฟังให้ความทุกข์ความลำบากแก่สัตว์โลกตลอดอนันตกาลไม่มีต้นไม่มีปลาย ที่นี้ฟังนี้คือฟังธรรมเป็นธรรมชาติที่ให้ความสุขทั่วโลกไปตลอดอนันตกาลมาแล้วเหมือนกัน การให้ความ

สุขแก่โลก ตัดความทุกข์ออกจากโลก ตัดภพตัดชาติออกจากโลกก็ตลอดเหมือนกัน ขอแต่ผู้ใดบำเพ็ญหนักเบาเล็กน้อย ผลจะเป็นของผู้นั้นตลอดไป เช่นเดียวกับทางกิเลสซึ่งเป็นฝ่ายชั่ว ใครก้าวตามมันจะมีผลทุกข์ตลอดไปเช่นเดียวกัน มีความสม่ำเสมออย่างเดียวกันนี้ ที่นี้เรารู้ว่าเดินจะแยกไปทางไหนเท่านั้นเอง

ธรรมนี้ยังมีผู้มาพินนะ แต่ไม่มีผู้มาพินธรรมก็มีอยู่ชั้น ไม่มีใครนำออกมาทำประโยชน์ ไม่มีใครเฉลียวฉลาดจะนำธรรมออกมา ธรรมมีอยู่ก็สักแต่ว่ามี เหมือนแร่ธาตุต่าง ๆ ที่มีอยู่ที่ใต้ดิน เราเหยียบย่างไปมานั้นก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรแก่เรา ต้องเป็นผู้มีความเฉลียวฉลาดไปขุดค้นแร่ธาตุต่าง ๆ ขึ้นมาทำประโยชน์ นั้นแหละแร่ธาตุจึงจะปรากฏเป็นประโยชน์แก่โลก อันนี้ธรรมก็เหมือนกัน พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาแต่ละพระองค์ ๆ นั้นละค้นเอาธรรมที่เลิศเลอขึ้นมา ๆ ให้สัตว์โลกทั้งหลายได้ประพฤติปฏิบัติ ตาม พระพุทธเจ้าเป็นพระองค์แรก จากนั้นสาวกตามกันเลย ค้นขึ้นมาเหมือนกันหมด เป็นของเสมอภาค

เราอย่าฟังเสียงกิเลสว่ามรรคผลนิพพานไม่มี บาปบุญนรกสวรรค์ไม่มี เราจมเพราะอุบายวิธีการนี้มานานแล้ว เราจะเข็ดหลาบหรือไม่เข็ดหลาบเท่านั้นเอง ถ้าเราไม่เข็ดก็เข้าไปให้เชื่อมั่นไปอีก จมไปอีกตลอดเวลา พระพุทธเจ้าเรียนจริง ๆ เรียนธรรมดา เรียนสภาพแห่งความจริงทั้งหลาย คือว่าตรัสรู้ ตรัสรู้ความจริง คือกิเลสที่เป็นตัวหลอกหลวงภายในพระทัยของพระพุทธเจ้า ให้หลงไปตามสิ่งชั่วช้าลามก สิ่งชั่วช้าลามกทั้งหลายนั้นมีอยู่ในพระทัย พระองค์ก็ต้องหลงไปเหมือนกันกับโลกเขา แต่เวลาทรงบำเพ็ญบารมีชำระสะสางก็ค่อยจางออก ๆ สิ่งเหล่านี้เบาลง ๆ ความสว่างไสวคือธรรมก็ค่อยปรากฏขึ้น ๆ จากนั้นก็สังหารสิ่งที่เป็นภัยนี้ออกจากพระทัยหมด พอออกจากพระทัยหมดแล้วความจริงมีมากมีน้อยขนาดไหน ทั้งดีทั้งชั่วมันมีอยู่ดั้งเดิมของมัน พอจ้อออกนี้มันก็เห็นหมด มันมีอยู่แล้ว พอทางนี้เปิดสายตาคือใจที่มีพระญาณหยั่งทราบเต็มดวงแล้ว จ้อออกไปนี้เห็นหมดเลย

สิ่งที่เราเห็นไม่ใช่พืชมี่มานั้นะ มันมีมาตั้งกับตั้งกลับ พระพุทธเจ้าองค์ใดมาพอเปิดจ้อก็มาเห็น ๆ นำอันนี้ออกมาสอนโลก ไม่ใช่สิ่งเหล่านี้ไม่มี แล้วพวกเราจะไปลบสิ่งเหล่านี้ได้ยังไง พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ลบไม่ได้นะ บาปบุญนรกสวรรค์พรหมโลกทุกอย่างสภาวะธรรม สัตว์ทั้งหลายไม่มีใครลบได้ ลบไม่ได้เลย พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ นี้ละที่ว่าตรัสรู้ของจริง อะไรมียังไง ๆ วางไว้ตามสภาพแห่งความมีความเป็น ไม่ลบล้างไม่ปิด ยอมรับตามความจริง

อันใดที่เป็นฝ่ายชั่ว ทางเดินของมันที่จะไปความชั่วคืออะไร คือการทำบาป ท่านก็สอนไม่ให้ทำบาป ถ้าทำบาปแล้วจะไปอย่างนี้ ๆ อันใดที่ไปในทางดี คือบุญกุศลนี้จะ

ไปในทางที่ดี ท่านก็สอนให้บำเพ็ญความดี นี่ลบไม่ได้นะ สิ่งเหล่านั้นลบไม่ได้ มีแต่เรา
 หลบเราหลีกเลี่ยงเท่านั้นเอง พระพุทธเจ้าสอนวิธีหลบหลีกเลี่ยงทั้งนั้น ไม่มีพระพุทธเจ้าองค์ใด
 ตรัสรู้แล้วมาสอนให้ลบบาลลบบุญลบสวรรค์พรหมโลกนิพพาน ให้ลบบให้หมดไม่มี
 เพราะมีอยู่ตั้งเดิมใครมาลบไม่ได้ ต้องสอนให้หลีกเลี่ยงให้บำเพ็ญ พวกท่านจำเอานะ

คำสอนพระพุทธเจ้านี้ไม่ว่าพระองค์ใดเสมอเหมือนกันหมด ตรงแนวต่อความจริง ๆ
 ทั้งหมด แต่กิเลสนี้ไปทั้งโคตรทั้งแซ่ปู้ย่าตายายของมัน มีแต่โคตรตัมตุนสัตว์โลก
 เพราะฉะนั้นมันถึงตัมได้ตลอด ออกแ่งไหนมูมใดมีแต่ตัม ๆ คือเรื่องของกิเลส
 หลอกหลวงสัตว์โลก เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้พอ ต่อไปนี้ให้พร

วันนี้วันที่ ๖ เดือน ๗ เพ็ญ วันที่หก แแปด เก้า ไฮ้ กินกันไป ๙ วัน คือจันทร์คติ
 เร็วไป ๙ วัน สุริยคติพึงวันที่ ๖ วันนี้นะ วันนี้ ๑๕ ค่ำ เก้ากับหกเป็นสิบห้า เร็วกว่ากัน
 ๙ วัน ปีหน้ายังแหละ แแปดสองหน ส่วนมากเว้นไปสองปีแล้วเว้นทีหนึ่ง บางปีเว้นไปปี
 เดียวก็มี นาน ๆ จะมีเว้นปีเดียวเว้นทีหนึ่ง มันกำกึ่งอะไรลำบากเลยย่นเสีย อันนี้ก็เดือน
 แแปด ๑๕ วัน เดือนเก้า ๑๕ วัน เรียกว่าแปดสองหน ๆ เช่นอย่างระยะนี้ก็ถือว่า เดือน
 เดียวกันคือเดือนมิถุนา สุริยคติพึงได้วันที่ ๖ วันนี้ แต่จันทร์คติคือพระจันทร์มันปาเข้า
 ไป ๑๕ วันนี่แล้ว เก้ากับหกเป็นสิบห้า พระจันทร์เร็วกว่าพระอาทิตย์ถึง ๙ วัน ต่อไปก็
 ๑๐ วัน พอถึงพรรษาหน้ามันก็ย่น เพราะมันกินกันไปหลายวัน

ใครเห็นแมวไหม แมวเข้ามาไหม มีแมวเข้ามาไหมทางในครัว(ไม่เห็นเจ้าคะ)
 ทางนี้ก็เจียบเมื่อคืนนี้เราก็กออกไปถาม ตชด. เมื่อคืนวานนี้ไปถามดู เมื่อคืนนี้ก็ไป ๔ ทุ่ม
 เราก็กออกไปถามว่าไม่เห็นมา เขาคงจะละความพยายามแหละ เขาพยายามมานานไม่
 สำเร็จ มันคงเข้าไม่ได้

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd